

Sag C-56/20

Sammendrag af anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 98, stk. 1, i Domstolens procesreglement

Dato for indlevering:

4. februar 2020

Forelæggende ret:

Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg (Tyskland)

Afgørelse af:

30. januar 2020

Sagsøger og appellat:

AR

Sagsøgt og appelindstævnt:

Stadt Pforzheim

Hovedsagens genstand

Anbringelse af en påtegning om spærring på et udenlandsk kørekort, forenelighed med EU-retten

Genstand og retsgrundlag for forelæggelsen

Fortolkning af EU-retten, artikel 267 TEUF

Præjudicielt spørgsmål

Er EU-retten, navnlig Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/126/EF af 20. december 2006 om kørekort (EUT 2006, L 403, s. 18), senest ændret ved Kommissionens direktiv (EU) 2018/933 af 29. juni 2018 om berigtigelse af den tyske udgave af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/126/EF om kørekort (EUT 2018, L 165, s. 35), til hinder for nationale bestemmelser, hvorefter det udenlandske EF-kørekort for en person, som ikke har sædvanlig bopæl i indlandet, i forbindelse med en afgørelse om frakendelse som omhandlet i

artikel 11, stk. 4, andet afsnit, i direktiv 2006/126/EF omgående skal forelægges for den indenlandske myndighed, der har truffet afgørelsen, så denne kan anbringe en påtegning om den manglende førerret i indlandet på kortet; påtegningen (om spærring) skal som regel på et EF-kørekort ske ved anbringelse af et rødt »D« med en skrå gennemstregning i rubrik 13 (f.eks. i form af et klistermærke)?

Anførte EU-retlige bestemmelser

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/126/EF af 20. december 2006 om kørekort (omarbejdning) (EUT 2006, L 403, s. 18) ¹

Anførte nationale bestemmelser

Straßenverkehrsgesetz (færdselsloven), § 3

Fahrerlaubnis-Verordnung (kørekortsbekendtgørelsen, §§ 46 og 47)

Kort fremstilling af de faktiske omstændigheder og retsforhandlingerne i hovedsagen

- 1 Sagsøgeren er østrigsk statsborger og har sin sædvanlige bopæl i Østrig. Den 29. august 2008 erhvervede han i Østrig førerret til kategori A og B.
- 2 Den 26. juni 2014 førte sagsøgeren et motorkøretøj på offentlig vej i Tyskland, selv om han på dette tidspunkt var påvirket af cannabis.
- 3 Ved afgørelse af 10. august 2015 inddrog kørekortmyndigheden i Pforzheim sagsøgerens østrigske kørekort for så vidt angår gyldighedsområdet Forbundsrepublikken Tyskland. Samtidig krævede myndigheden, at han omgående – senest den 28. august 2015 – skulle forelægge myndigheden det østrigske kørekort, således at der på kørekortet kunne anbringes en påtegning om ugyldigheden for Forbundsrepublikken Tysklands vedkommende i form af et rødt »D« med en skrå gennemstregning (såkaldt »påtegning om spærring« [»Sperrvermerk«]). Såfremt denne forpligtelse ikke blev opfyldt, varslede myndigheden, at de fuldbyrdende organer midlertidigt ville beslaglægge kørekortet [»Wegnahme«], og det blev oplyst, at kørekortet ville blive udleveret igen efter anbringelse af påtegningen.
- 4 Sagsøgeren rejste forgæves indsigelse over for afgørelsen af 10. august 2015. I det søgsmål, der blev anlagt herefter, blev sagsøgte frifundet i første instans. Appellen til den forelæggende ret vedrører kun opfordringen til at forelægge kørekortet og varslet om beslaglæggelsen af kørekortet. Frakendelsen af den østrigske førerrets

¹ – O.a.: den ændring af direktiv 2006/126, der nævnes i det præjudicielle spørgsmål, vedrører ikke den danske udgave.

gyldighed for Forbundsrepublikken Tysklands område er derimod blevet endelig og er ikke genstand for appelsagen.

De væsentligste argumenter, der anføres af hovedsagens parter

- 5 Sagsøgeren er af den opfattelse, at den i afgørelsen af 10. august 2015 fastsatte forpligtelse til at forelægge kørekortet med henblik på anbringelse af en påtegning om spærring ikke er forenelig med EU-retten. Han anfører, at artikel 2, stk. 1, i direktiv 2006/126 foreskriver en gensidig anerkendelse af de af medlemsstaterne udstedte kørekort uden formaliteter. Udstedelse og ændring af kørekort er alene bopælsstatens opgave, hvilket f.eks. fremgår af dette direktivs artikel 2, stk. 2, artikel 7, stk. 1, litra e), og stk. 3, litra b), artikel 11, stk. 1, 2 og 3, artikel 12 samt bilag I, punkt 3 (vedrørende plads 13 og 14) og punkt 4, litra a). Hvis alle andre medlemsstater også kan ændre kørekortet – f.eks. ved påklæbning af en påtegning om spærring – vil dette være i strid med princippet om gensidig anerkendelse af kørekort og målsætningen for direktiv 2006/126 om at indføre en ensartet EF-model til kørekort (jf. f.eks. 4. og 16. betragtning til samt artikel 1, stk. 1, i direktiv 2006/126).
- 6 Det må lægges til grund, at den foreliggende problemstilling var kendt ved udstedelsen af direktiv 2006/126. Navnlig i grænseområderne er der tale om et fænomen, som har været til stede længe, nemlig at personer, som bor i én medlemsstat, under et midlertidigt ophold i en anden medlemsstat begår en færdselslovsovertrædelse, som i henhold til den sidstnævnte medlemsstats lovgivning fører til inddragelse af førerretten. Alligevel fastsætter direktiv 2006/112 ikke, at medlemsstaten for det midlertidige ophold, har kompetence til at anbringe påtegninger på den nye EF-model til kørekort. Heraf kan det kun konkluderes, at sådanne påtegninger EU-retligt set ikke er lovlige.
- 7 Ligeledes udelukker de omfattende bestemmelser om beskyttelse mod forfalskning for plastkørekortet (f.eks. artikel 3 og bilag I, punkt 1 og 2, i direktiv 2006/126) i henhold til deres hensigt og formål, at de data, der er indeholdt i dette plastkort, ændres ved, at den medlemsstat, hvor det kun midlertidige ophold fandt sted, indfører yderligere data, enten permanent eller i form af et klistermærke (som let kan fjernes igen). I denne forbindelse skal der også tages hensyn til, at kørekortets rubrik 13 i henhold til direktiv 2006/126 er reserveret til påtegninger foretaget af den hertil kompetente medlemsstat, og at en anmærkning, som denne medlemsstat allerede har foretaget, heller ikke bare må »klistres over«.
- 8 Hertil kommer, at det er forbundet med ikke ubetydelige udgifter og tidsforbrug for sagsøgeren at opfylde forpligtelsen til at forelægge kørekortet, at det begrænser ham i hans bevægelsesfrihed og senere i praksis kan føre til betydelige problemer, f.eks. hvis der i forbindelse med en færdselskontrol i en anden medlemsstat ved de derværende ordensmyndigheder opstår irritationer på grund af en påtegning på kørekortet, som de ikke kender. På grund af disse belastninger og ulemper skulle der have været en udtrykkelig bestemmelse herom, som direktiv

2006/126 imidlertid ikke indeholder. Der er højst mulighed for, at den udstedende medlemsstat eller værtsmedlemsstaten ved gensidig bistand i henhold til artikel 15 i direktiv 2006/126 foretager en sådan anmærkning i kørekortet og – om nødvendigt – udsteder et nyt kørekort.

- 9 Under alle omstændigheder kan det ved en færdselskontrol i en medlemsstat uden videre ved en elektronisk forespørgsel kontrolleres, om den berørte er berettiget til at føre motorkøretøj i denne medlemsstat. Det ekstra tidsforbrug i denne forbindelse er lille.
- 10 Sagsøgte gør gældende, at Domstolen i dom af 23. april 2015, Aykul (C-260/13, EU:C:2015:257) fastslog, at også den medlemsstat, hvor indehaveren af kørekortet ikke har sin sædvanlige bopæl, i henhold til artikel 11, stk. 4, andet afsnit, i direktiv 2006/126 er berettiget til at nægte at anerkende kørekortets gyldighed på grund af en overtrædelse, der er begået på denne stats område. I denne forbindelse fremhævede Domstolen en sådan foranstaltningens betydning for færdselssikkerheden.
- 11 En påtegning om spærring, som anbringes på kørekortet efter frakendelsen af gyldigheden i indlandet, er efter den tyske lovgivers opfattelse en uundværlig foranstaltning, da den er af stor betydning for en effektiv håndhævelse af en frakendelsesafgørelse som omhandlet i artikel 11, stk. 4, andet afsnit, i direktiv 2006/126. Desuden fremgår det af tilblivelseshistorien for og betragtningerne til direktiv 2006/126, at hensigten med direktivet primært er at styrke den frie bevægelighed, etableringsfriheden og færdselssikkerheden. Disse mål kan kun nås, hvis det europæiske kørekorts funktion som legitimationsdokument ikke skades. Dette vil imidlertid være tilfældet, hvis kontrolorganet ikke kan konstatere førerrettens status ved hjælp af kørekortet, men kun ved hjælp af yderligere, tidskrævende kontroltrin. Derfor må det lægges til grund, at der er tale om et lovgivningshul i direktiv 2006/126 på dette punkt, som skal lukkes gennem analogi.
- 12 Da direktiv 2006/126 åbner mulighed for, at værtsmedlemsstaten kan ændre et kørekort, som er udstedt af en anden medlemsstat [f.eks. bilag I, punkt 3) (vedrørende rubrik 13) og punkt 4, litra a)], kan det heller ikke lægges til grund i den foreliggende konstellation, at en ændring f.eks. i form af et klistermærke udgør en tilsidesættelse af bestemmelserne om beskyttelse mod forfalskning. Desuden belastes sagsøgeren ikke, hvis dokumentets beskyttelse mod forfalskning reduceres ved, at klistermærket med det for ham belastende indhold kan fjernes igen.

Kort fremstilling af begrundelsen for forelæggelsen

- 13 Den tyske kørekortsmyndigheds anordning, som anfægtes af sagsøgeren, om at denne skal forelægge myndigheden det østrigske kørekort med henblik på påtegning, er i overensstemmelse med færdselslovens § 3, sammenholdt med kørekortsbekendtgørelsens §§ 46 og 47. Det er dog muligt, at disse nationale

bestemmelser ikke er i overensstemmelse med EU-retten, navnlig direktiv 2006/126.

- 14 Om dette er tilfældet, kan ikke uden videre udledes af Domstolens hidtidige praksis. Til forskel fra den sag, som Domstolen afgjorde ved dom af 23. april 2015, Aykul (C-260/13, EU:C:2015:257), drejer det sig i den foreliggende sag ikke om lovligheden af frakendelsesafgørelsen i henhold til artikel 11, stk. 4, andet afsnit, i direktiv 2006/126, da denne i mellemtiden er blevet endelig, men om det heraf følgende spørgsmål om, hvorvidt den medlemsstat, der har truffet frakendelsesafgørelsen på grund af en overtrædelse, der er begået på dens område, også er berettiget til at anbringe en påtegning herom på kørekortet, som er udstedt af en anden medlemsstat, når indehaveren af kørekortet ikke har sædvanlig bopæl som omhandlet i artikel 12 i direktiv 2006/126 i den medlemsstat, der har truffet frakendelsesafgørelsen.
- 15 De vigtigste argumenter for og imod denne berettigelse er allerede fremlagt af parterne. Da der sandsynligvis er tale om en situation, som forekommer ofte i praksis, er det ud fra den omstændighed, at den pågældende berettigelse ikke er nævnt udtrykkeligt i lovgivningen, nærliggende, at der ikke er taget højde for den i direktivet. På grund af de indgreb i den udstedende medlemsstats suverænitet, som er knyttet til en sådan ændring af kørekortet, og indgrebene i den berørte kørekortindehavers frihedsrettigheder opstår desuden spørgsmålet, om ikke det kræver en udtrykkelig europæisk bestemmelse at kunne lægge til grund, at der foreligger en sådan berettigelse.
- 16 Til fordel for en sådan berettigelse taler derimod den omstændighed, at den medlemsstat, hvor den pågældende opholder sig midlertidigt, i henhold til artikel 11, stk. 4, andet afsnit, i direktiv 2006/126 principielt er berettiget til at frakende kørekortets gyldighed i indlandet på grund af en overtrædelse, der er begået på dens område. Anbringelsen af en tilsvarende påtegning om spærring på kørekortet udgør blot en foranstaltning til håndhævelse af denne frakendelsesafgørelse. Det tjener i hvert fald ikke færdselssikkerheden, hvis indehaveren af kørekortet, efter at der er truffet en frakendelsesafgørelse, ved en færdselskontrol ved at fremvise sit kørekort kan give indtryk af en ret til at deltage i den indenlandske vejtrafik, som han i virkeligheden ikke har.
- 17 Løsningen på problemet kan også ligge i, at der af artikel 15 i direktiv 2006/126 udledes en streng pligt for udstedelses- henholdsvis værtsmedlemsstaten til efter anmodning fra den medlemsstat, hvor det midlertidige ophold har fundet sted, at indføre en tilsvarende påtegning om spærring i kørekortet. Dermed kan det også sikres, at påtegningen om spærring opretholdes i tilfælde af erstatning (eventuelt efter et påstået tab af kørekortet) eller fornyelse af kørekortet.
- 18 Bestemmelserne i internationale aftaler såsom konventionen om vejtrafik er efter den foreliggende rets opfattelse ikke relevante for den foreliggende sag.